

DET KONGELEGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Høringsnotat av 28.09 2016

Forslag til endringer i havressursloven § 22 om sports- og rekreasjonsfiske og til ny forskrift om turistfiskevirksomheter m.v.

Høringsfrist 9.11 2016

1 Innledning

Det har de siste 15 - 20 årene vært en stor fremvekst av reiselivsbedrifter langs kysten som legger til rette for turistfiske, og som bidrar til økt aktivitet og sysselsetting i en rekke lokalsamfunn. Samtidig som reiselivsnæringen langs kysten skal ivaretas innebærer den økte aktiviteten et større press på fiskeressursene. I motsetning til yrkesfiske er turistfiske i Norge regulert meget liberalt, se nærmere omtale av regler i kapittel 2. Alle som beskatter av våre felles ressurser har et medansvar for at uttaket foregår på en bærekraftig måte. I dag har vi ingen gode anslag på hvor stor del av det samlede uttaket av fiskeressurser som kan relateres til slike reiselivsbedrifter.

Det er derfor behov for mer kunnskap om det ressursuttaket i sjøen som turistfiskerier bidrar til. Det vil også være i reiselivsnæringens interesse at det ikke skjer en overetablering av næringen for eksempel i lokale områder hvor fiskeressursene er begrensede og utilstrekkelige som grunnlag for næringsaktivitet for et større antall bedrifter. Slike nyetableringer bør også sees i sammenheng med sikkerhetshensyn til sjøs, ved at det bør legges til rette for at fisket foregår i nærområdet og ikke stadig lenger ut og i mer værutsatte områder.

I 2011 leverte en bredt sammensatt arbeidsgruppe forslag om forvaltningstiltak for næringsvirksomhet basert på turistfiske. Blant forslagene var registrering av virksomheter og rapportering av fangst særlig sentralt. Rapporten ble senere sendt på ordinær høring og foranlediget en rekke kommentarer og innspill. Forslagene og høringsinstansenes kommentarer har dannet et naturlig utgangspunkt for myndighetenes videre arbeid med å vurdere hvilke ordninger som eventuelt bør innføres. Rapporten omtales nærmere i kapittel 3.

Regjeringen har tidligere vurdert at det ikke har vært nødvendig med en regulering av turistfiskevirksomheter. Vi har likevel merket oss at det er en økende etterspørsel fra næringen selv og andre berørte aktører om at det er nødvendig med en form for regulering. På bakgrunn av tidligere og nye innspill har departementet derfor utarbeidet forslag til forskrift om turistfiskevirksomheter. Denne forskriften nødvendiggjør også endringer i lov 6. juni 2008 om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressursloven). Det foreslås derfor endringer i havressursloven § 22 femte ledd. I tillegg foreslås endringer i forskrift 1. juni 2006 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske og i forskrift 20. desember 2011 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

2 Gjeldende regler

For utenlandske statsborgere som ikke er bosatt i Norge er adgangen til å drive sports- og rekreasjonsfiske i Norge regulert ved en redskapsbegrensning: Det er ikke tillatt å benytte annet enn håndredskap til fiske og det er ikke tillatt å omsette fangsten. Det er anledning til å utføre 15 kg fisk, i tillegg til én troféfisk.

I tillegg kan yrkesfiskere ta med turister ut for å fiske innenfor sin ordinære kvote, og turistene kan i slike tilfelle ta med fisk ut over begrensningen på 15 kg. Dette krever dokumentasjon i form av fremvisning av sluttseddel.

Sports- og rekreasjonsfiske som norske statsborgere eller utenlandske statsborgere bosatt i Norge driver på fritiden er også regulert av redskapsbegrensninger, men det er tillatt å bruke langt flere redskaper i tillegg til håndredskaper: maskindreven juksa eller dorg, garn med samlet lengde inntil 210 meter, liner med inntil 300 angler og inntil 20 teiner eller ruser. I tillegg kan fangsten omsettes for inntil 50 000 kroner.

3 Arbeidsgruppens rapport

Arbeidsgruppen som la frem rapporten "Turistfiske i sjø" var partssammensatt og hadde medlemmer fra Fiskeri- og kystdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Innovasjon Norge, Fiskeridirektoratet, Sametinget, NHO Reiseliv, LO, Norges Kystfiskarlag, Norges Fiskarlag og KS. Rapportens forslag var omforente blant gruppens medlemmer.

Arbeidsgruppen vurderte følgende tiltak:

1) Registrering av turistfiskebedrifter

Arbeidsgruppen foreslår at en registreringsordning for turistfiskebedrifter bør opprettes og at ordningen bør gjøres obligatorisk. Arbeidsgruppen foreslår også at det må vurderes en lovendring som gir myndighetene en klarere hjemmel til å opprette registre over næringsvirksomhet basert på turistfiske i sjø.

2) Rapportering av fangst

Arbeidsgruppen foreslår at det utformes en ordning som pålegger turistfiskebedrifter å rapportere gjestenes fangst. Videre foreslår arbeidsgruppen at det juridiske grunnlaget for å pålegge bedriftene å rapportere gjestestatistikk avklares.

3) Registrering av båter

Arbeidsgruppen foreslår at det innføres et obligatorisk fartøyregister hvor det framgår om fartøyet skal brukes til utleie.

4) Variabel utførselskvote

Arbeidsgruppen foreslår at det innføres en enkel form for variabel utførselskvote, dersom en registreringsordning for turistfiskebedrifter innføres.

5) Begrensning i hvor mange ganger den enkelte turist kan utføre fangst

Arbeidsgruppen anbefaler at utførselskvoten på 15 kg fisk pr. person pr. 24 timer erstattes med en 7-dagersregel.

6) Begrensning i adgangen til å drive turistfiskeanlegg

Arbeidsgruppen har ikke vurdert andre begrensninger enn å etablere en registreringsordning, da dette i følge gruppen ikke synes hensiktsmessig. Gruppen foreslår imidlertid at det ved nyetablering av turistfiskeanlegg bør utarbeides en situasjonsrapport om ressursgrunnlaget.

7) Innføring av avgifter

Arbeidsgruppen foreslår at det ikke innføres avgifter for anlegg eller turister.

8) Ytterligere redskaps- og utstyrsbegrensninger mv.

Arbeidsgruppen foreslår at det foretas en nærmere avklaring av hva som er håndredskap i henhold til fiskeriforbudsloven § 3 (nå flyttet til havressursloven § 22).

9) Forbud mot turistfiske fra utenlandsk fartøy

Det foreslås at muligheten for å forby turistfiske med utenlandske fartøy som drives i næringsøyemed utredes.

Departementet mottok over 30 høringsinnspill hvorav flesteparten hadde konkrete merknader. I all hovedsak var innspillene positive til de mest sentrale forslagene om registrering av turistfiskebedrifter og tilhørende båter. Forslaget om å rapportere fangst fikk noe mer varierende kommentarer hvor flere pekte på nødvendigheten av å lage praktikable og enkle rapporteringsordninger. Forslaget om variabel utførselskvote var noe mer omstridt hvor flere uttrykte skepsis, mens noen mente det kunne tjene som en gulrot. Forslaget om å erstatte grensen på 24 timer med 7 dager, ble hovedsakelig støttet, mens de øvrige forslagene i liten grad ble kommentert.

Rapporten har i kapittel 2.2 gjort noen begrepsavklaringer og avgrensninger som er gyldige også for departementets høringsforslag og som bidrar til hensiktsmessig

bakgrunnsinformasjon og til å sette "vårt tema" i perspektiv. Kapittelet lyder som følger:

"Det følger av mandatet at arbeidsgruppen skal se på næringsvirksomhet basert på turistfiske. Begreper som rekreasjonsfiske, fritidsfiske og turistfiske har alle blitt benyttet om fiske som ikke er yrkesfiske. Det er derfor behov for å klargjøre de begreper som vil bli benyttet i denne rapporten.

Begrepet rekreasjonsfiske vil bli benyttet som en samlebetegnelse på fritidsfiske, turistfiske og alt annet fiske som ikke er yrkesfiske. Yrkesfiske eller ervervsmessig fiske omfatter alt fiske når vedkommende fisker har fiske eller fangst til levevei alene eller sammen med annen næring. Yrkesfiske kan bare foregå fra fartøy som er tildelt ervervstillatelse og innført i merkeregisteret.

Med turistfiske siktes det til fiske i sjø som utenlandske turister driver i norsk farvann. Turistfiske er ofte tilknyttet turistanlegg som tilbyr overnatting og utleie av båt med fiskeutstyr, men kan også dreie seg om utenlandske turistfiskere som leier privat bolig eller bor på campingplasser, i bobiler eller lignende.

Med fritidsfiske siktes det til fiske i sjø som norske borgere eller utlendinger bosatt i Norge driver med på fritiden sin, på hobbybasis eller til matauk. Dette innebærer for eksempel at nordmenn som er på ferie i en annen landsdel, og således gjerne kan kalles turister, i utgangspunktet likevel blir regnet for å drive fritidsfiske, ikke turistfiske. I denne rapporten er målgruppen næringsvirksomhet som baserer seg på rekreasjonsfiske, uavhengig av statsborgerskap og bopel for gjestene som utøver fisket. Det innebærer at både utenlandske turister og norske fritidsfiskere vil inngå i omtalen av næringsvirksomheten og bli berørt av eventuelle reguleringer som kan bli foreslått. I det følgende vil begrepet turistfiske derfor kunne bli benyttet om alt fiske fra disse virksomhetenes gjester. Rapporten vil ikke gå nærmere inn på det typiske fritidsfisket, da dette ikke danner grunnlag for næringsvirksomhet i form av turistfiskebedrifter.

I rapporten vil også begrepet turistfiskeanlegg bli benyttet. Dette dreier seg om fysiske anlegg som både har norske og utenlandske turister som gjester, og hvor det ofte i tillegg til hytte- og romuteleie, også tilbys utleie av båt og utstyr. Flere steder kan man leie guide og/eller skipper, og mange har tilrettelagt anleggene sine med frysere og egne fileteringsrom. Mens man med turistfiskeanlegg gjerne sikter til de fysiske anleggene (hytter osv.), så sikter man med begrepet turistfiskebedrift til den juridiske personen eller enheten som driver turistfiskeaktiviteten.

Begrepet charterbedrifter vil benyttes om bedrifter som drifter en eller flere charterbåter, dvs. fartøy som tar med seg turister som skal fiske. Disse charterbedriftene vil også defineres som en type turistfiskebedrifter.

Rekreasjonsfiske i sjø og rekreasjonsfiske i ferskvann er ulikt regulert. Det fins per i dag få reguleringer som er rettet mot rekreasjonsfisket i sjø.

Rekreasjonsfiske i ferskvann er regulert av lov 15. mai 1992 nr. 47 om laksefisk og innlandsfisk m.v. som sorterer under Miljøverndepartementet. Utgangspunktet for rekreasjonsfiske i ferskvann er privat eiendomsrett. Dette medfører at grunneieren har enerett til å fiske så langt grunnen han eier går, jf. §§ 16 og 17. Fiske på privat grunn av andre enn fiskerettshaver og fiske på kommunal grunn, er som hovedregel tillatt mot løsning av fiskekort, jf. §§ 23 og 27. På statsgrunn som ikke er statsallmenning, er fiske med stang og håndsnøre tillatt mot løsning av fiskekort for alle som siste året har vært og fortsatt er fast bosatt i Norge, jf. § 22. Departementet kan fastsette nærmere regler om utlendingers fiske. Tilsvarende regler gjelder i statsallmenning, jf. lov av 6. juni 1975 nr. 31 om utnytting av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova) § 28 fjerde ledd. Dersom man ønsker å fiske etter anadrome laksefisk, må man i tillegg til å ha fiskekort, betale fiskeravgift, jf. lakse- og innlandsfiskloven § 30.

Gruppens mandat er avgrenset til rekreasjonsfiske i sjø. Fiske i ferskvann er derfor ikke ytterligere omtalt i rapporten.

Allemannsretten er i utgangspunktet en oppholds- og ferdselsrett, men den gir også rett til å fiske etter saltvannsfisk. Dette innebærer at enhver i utgangspunktet fritt kan fiske i sjøen uten tillatelse fra grunneier. Som for fiske i ferskvann, går rapporten heller ikke nærmere inn på reglene om allemannsretten.

Bærekraft er et sentralt begrep både når det gjelder forvaltning av ressursuttaket i sjøen, og for reiselivet. En bærekraftig forvaltning av ressursuttaket skal sikte mot en langsiktig utnyttelse og bevaring av ressursene som på beste måte legger til rette for høyest mulig avkastning av ressursene. Havressursloven har som formål en bærekraftig forvaltning av alle de villlevende marine ressursene.

Bærekraftig reiseliv handler om å ta vare på miljøet, lokal kultur og tradisjon, og opprettholde en bærekraftig økonomi i bedriftene. Dette er et av tre sentrale mål i regjeringens reiselivsstrategi fra 2007.”

For mer bakgrunnsinformasjon om turistfiske som sådan henvises til rapporten som finnes på følgende nettside (i pdf-format):

http://www.regjeringen.no/upload/FKD/Vedlegg/Rapporter/2011/Rapport_juni2011_Turistfiske.pdf

4 Departementets forslag til tiltak

På bakgrunn av den utviklingen som har vært i næringen mener departementet det er behov for å innføre tiltak.

Det foreslås å innføre en registreringsplikt for turistfiskevirksomheter og plikt til å rapportere fangst. I og med at havressursloven i begrenset grad gir anledning til å stille krav til turistfiske som næringsvirksomhet foreslås det å endre lovens § 22 om sports- og rekreasjonsfiske, slik at det etableres hjemmel for en generell rapporteringsplikt om fangstingen som tilrettelegges av turistfiskevirksomheter. Det foreslås også hjemmel for å stille krav om tillatelse for å drive slik virksomhet. En slik hjemmel vil kunne sikre muligheten for å utforme praktiske og enkle krav, under forutsetningen av å ikke påføre næringen unødvendige kostnader.

Departementets forslag til forskrift gir nærmere bestemmelser om gjennomføringen av registrerings- og rapporteringsordningene. Arbeidsgruppens forslag om et fartøyregister er i departementets forslag endret til at registrering av fartøy inngår som en del av registreringen av turistfiskevirksomheten. For å stimulere til at turistene velger å benytte tjenestene til turistfiskevirksomhetene, foreslås det også en forskriftsendring som innebærer at de turistene som kan vise til at de har fanget fisken i regi av en registrert turistfiskevirksomhet, får økt utførselskvoten fra 15 kg til 30 kg. Arbeidsgruppens forslag om å endre perioden fra den gjeldende ordningen med 24 timer til en periode på 7 dager, er ikke tatt inn i departementets forslag, men spørsmålet stilles åpent for høringsinstansenes vurdering. Forslaget innebærer at virksomhetene får plikt til å informere gjestene om gjeldende regler for utøvelsen av fisket. Forslaget omfatter også bestemmelser om kontroll, at retten til å være registrert kan bortfalle dersom vilkårene ikke lenger er oppfylt eller forskriften ikke overholdes, hjemmel for å ilegge overtredelsesgebyr samt bestemmelse om klageadgang.

I forskriftsutkastet har departementet søkt å balansere hensynet til behovet for økt kunnskap og oversikt, og hensynet til at næringsutøvelse kan skje uten større og unødvendige byrder.

Det har bydd på utfordringer å definere hvem som skal omfattes av ordningen. Det er et stort mangfold av virksomheter, privatpersoner og reiselivsoperatører som markedsfører og tilrettelegger for turistfiske i Norge. Det regelverket som foreslås i dette notatet vil ikke omfatte alle disse og man vil derfor heller ikke få et fullstendig bilde av det totale uttaket av ressurser fra turistfiske. Departementet er likevel av den oppfatning at også en begrenset registreringsordning vil bidra til å øke kunnskapen om uttaket av ressurser som kan relateres til turistfiske, og at dette vil gi myndighetene mulighet til å iverksette tiltak dersom det skulle være behov for det av hensyn til

ressursene, herunder mulighet for å iverksette tiltak i områder hvor ressursene ikke bør utsettes for større beskatningspress. Det vil være i turistfiskerieringens interesse at man unngår overbeskatning av ressursene i lokale områder, da muligheten for å få fisk er en av grunnene til at gjestene kommer. Det har også en sikkerhetsmessig side; utfisking i anleggets nærområde fører til at gjestene går lenger ut for å få fisk, som fort kan føre til risikable situasjoner.

Etter hvert som man vinner erfaring med tiltakene vil det være naturlig å evaluere ordningen og vurdere behovet for justeringer. Det foreslåtte regelverket innebærer noe nytt og departementet imøteser med interesse høringsinstansenes syn på de foreslåtte tiltakene og på hvordan en registrerings- og rapporteringsordning best kan gjennomføres.

Departementet ber også om høringsinstansenes syn på hvordan det foreslåtte regelverket kan gjøres kjent for turistfiskevirksomheter. Et samarbeid mellom reiselivsorganisasjonene og Fiskeridirektoratet fremstår som naturlig. Næringen har i begrenset grad vært regulert tidligere, og det foreligger ikke tilstrekkelig med informasjon om alle virksomhetene som vil bli omfattet av virkeområdebestemmelsen.

Departementet ønsker å presisere at forskriftsforslaget ikke inneholder konkrete bestemmelser om sikkerhet. En grunn til dette er at havressursloven ikke har slike hjemler knyttet til sikkerhet. Departementet ønsker likevel å bevisstgjøre turistfiskevirksomhetene om de eksisterende reglene for sikkerhet. Det stilles ingen spesielle krav til fritidsbåter som leies ut uten fører til turister. Det stilles imidlertid krav til utleiery gjennom produktkontrollloven. Båttuleier har også et ansvar for turistens sin sikkerhet.

Etter § 3 andre ledd i lov av 11. juni 1976. nr. 79 om kontroll av produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) fremgår det følgende:

”Den som eier eller leder virksomhet som tilbyr forbrukertjenester, eller utfører arbeid i slik virksomhet, skal vise aktsomhet og treffe rimelige tiltak for å forebygge at forbrukertjenesten medfører helseskade. Mottaker av forbrukertjeneste skal vise aktsomhet ved benyttelse av tjenesten.”

Videre heter det i bestemmelsens fjerde ledd:

”Den som eier eller leder virksomhet som tilbyr forbrukertjenester, plikter å skaffe seg slik kunnskap som er nødvendig for å kunne vurdere faren for helseskade.”

Det følger videre av loven at personer som nevnt over plikter å gi bruker av forbrukerprodukt og mottaker av en forbrukertjeneste tilstrekkelig og relevant informasjon slik at disse settes i stand til å vurdere sikkerheten ved disse og eventuelt

sikre seg mot fare, med mindre dette klart fremgår uten slik informasjon. Informasjonen skal være tydelig, lett tilgjengelig og tilpasset brukerens og mottakerens behov. Slike opplysninger medfører ikke fritak fra lovens øvrige krav.

Bestemmelsene innebærer at enhver som tilbyr utleie av fartøy og/eller arrangerer turer med skipper eller guide har hovedansvaret for sikkerheten når kundene tar fartøyet ut på havet. Blant annet har utleier/arrangør ansvar for at alt påbudt utstyr er på plass om bord i fartøyet og er i sikkerhetsmessig stand. Videre plikter utleier/arrangør å gi tilstrekkelig informasjon slik at kunden selv kan vurdere sikkerheten og sikre seg mot fare. Slik informasjon fritar imidlertid ikke utleier for ansvar. Utleier/arrangør plikter også å påse at kunden og eventuelt egne ansatte har nødvendige sertifikater, bevis eller annet tilfredsstillende grunnlag for å føre fartøy.

I den anledning vises det til Sjøfartsdirektoratets kampanje om å øke kunnskapen og bevisstgjøringen rundt sikkerhet innen fisketurismen. Bakgrunnen for sikkerhetskampanjen var en arbeidsgruppe bestående av Sjøfartsdirektoratet i samarbeid med Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB), Fiskeridirektoratet, NHO Reiseliv og Innovasjon Norge. På nettsiden finnes lett tilgjengelig informasjonsmateriale i ulike format og på flere språk. Det er også lagt ut en veiledning for tilbydere av forbrukertjenester til sjøs, som inkluderer turistfiskevirksomheter.

<https://www.sjofartsdir.no/ulykker-sikkerhet/Sjovett/fisketurisme-kampanjeside/>

5 Forslag til forskrift om turistfiskevirksomheter

§ 1 Virkeområde

Det er et stort mangfold av bedrifter, privatpersoner og reiselivsoperatører som tilrettelegger for turistfiske i Norge. De som departementet mener bør omfattes av forskriften, er de som driver næringsvirksomhet basert på turistfiske i sjø. Det siktes til virksomheter som tilrettelegger for turistfiske ved at de disponerer fartøy for utleie/utlån og på andre måter tilbyr for eksempel utlån av fiskeutstyr, sløyefasiliteter, oppbevaring av fangst etc.

Etter departementets syn bør det settes en nedre grense for hvem som skal omfattes. Det er ikke ønskelig å omfatte privatpersoner som leier ut en båt og eller hytte. Det foreslås derfor at det settes som vilkår at virksomheten har to eller flere fartøy for utleie/utlån til fisketurister, eller har ett eller flere fartøy som tar turister med på fiske (charterbåter). Dette innebærer at overnattingssteder som enten ikke tilbyr fartøy eller

som bare tilbyr ett fartøy for utleie/utlån, faller utenfor. Det er ikke et vilkår at virksomheten eier fartøyene som er omfattet. Det er tilstrekkelig at virksomheten disponerer fartøyene, herunder tilrettelegger for utleie av fartøy som eies av annen virksomhet. Det må likevel avgrenses mot fartøy som åpenbart ikke er egnet til å fiske med. Virksomheter som for eksempel driver utleie av kanoer vil det ikke være naturlig å karakterisere som "driver næringsvirksomhet basert på turistfiske i sjø". Dette vil gjelde selv om det rent faktisk er mulig å fiske fra en kano. Det kan også tenkes at gjestene fanger fisk fra land og at virksomheten derfor har etablert fasiliteter for sløyning og oppbevaring av fisk som en del av en pakke som inkluderer overnatting m.v. En slik virksomhet faller like fullt utenfor virkeområdet i departementets forslag.

For å få et enkelt og praktikabelt system foreslår departementet at grensen for hvilke virksomheter som skal være registreringspliktig, sammenfaller med grensen for når bedrifter skal registreres i Merverdiavgiftsregisteret, jf. merverdiavgiftsloven § 2-1 nr. 1: *"Næringsdrivende og offentlig virksomhet skal registreres i Merverdiavgiftsregisteret når omsetning og uttak som er omfattet av loven til sammen har oversteget 50.000 kroner i en periode på tolv måneder."*

Mange av de virksomhetene som vil kunne falle inn under definisjonen har et inntektsgrunnlag basert på flere aktiviteter. I noen tilfeller vil situasjonen være at inntektsgrunnlaget fra turister som driver fiske kun utgjør en liten del av den totale omsetningen til virksomheten. Departementet er oppmerksom på at dette kan gi noen utfordringer når vilkåret om omsetningsgrensen på 50 000 kroner skal vurderes. Samtidig er grensen lav og det vil for de aller fleste tilfeller ikke innebære noen problemer med å fastslå at grensen er overskredet på grunnlag av næringsvirksomhet basert på turistfiske i sjø. I tilfeller hvor spørsmålet kommer på spissen må det gjøres en vurdering basert av hva som tilhører inntekter fra det som utgjør en naturlig del av turistfiskevirksomheten. Det vil blant annet inkludere inntekter fra utleie av rom som benyttes av turister som fisker. Inntekter som stammer fra annen type virksomhet enn turisme, for eksempel sauehold, eiendomsformidling etc. skal ikke tas med i beregningen.

§ 2 Registrering

Departementet foreslår at det opprettes et register over turistfiskevirksomheter som leier ut to eller flere fartøy slik det er skissert over. I tillegg foreslås det at også fartøyene og annen relevant informasjon om virksomheten blir registrert. Hensikten med registrering er først og fremst å få bedre oversikt over virksomheter som legger til

rette for uttak av fisk i sjø, og derigjennom bedre oversikt over ressursuttaket relatert til denne næringen. I tillegg vil et register gjøre det enklere for myndighetene å føre kontroll med at fisket skjer i henhold til gjeldende regler, å nå ut med informasjon til virksomhetene om det mest relevante fiskeriregelverket, og for øvrig informasjon vedrørende sikkerhet for turister som leier båt.

Systemet innebærer at det blir et vilkår for å drive turistfiskevirksomhet at man er registrert. Turistfiskevirksomheter som etablerer seg etter forskriftens vedtaksdato, plikter å registrere seg på lik linje med allerede eksisterende virksomheter. Samtidig er terskelen for å bli registrert svært lav. Det er tilstrekkelig å sende inn grunnleggende informasjon som navn, adresse og oversikt over fartøy og turistfiskerelevante fasiliteter, samt antall sengeplasser. I tillegg må virksomheten forplikte seg til å overholde plikten til å rapportere om fangst og informasjonsplikten. Det er ikke tilstrekkelig å sende inn adressen for virksomheten dersom denne er en annen enn der turistfiskevirksomheten foregår. Sistnevnte adresse er vesentlig for formålet med forskriften. Plikten til å registrere virksomheten ledsages av et krav på å bli registrert såfremt de nødvendige opplysninger er lagt frem.

Det er Fiskeridirektoratet som oppretter og fører registeret. Fiskeridirektoratet håndterer fra før en rekke registre og besitter den nødvendige kompetanse. Samtidig er det i hovedsak Fiskeridirektoratet som skal bruke opplysningene i forvaltnings- og kontrollsammenheng, selv om opplysningene også vil kunne benyttes i forskningsøyemed. Det vil være opp til Fiskeridirektoratet å utarbeide standardisert skjema for å lette registreringsoppgaven. Ved endringer sendes oppdatering til Fiskeridirektoratet. Turistfiskevirksomheter plikter på forespørsel fra Fiskeridirektoratet å gi utfyllende informasjon. Det understrekes avslutningsvis at denne registreringsordningen utarbeides i tråd med Digitaliseringsrundskrivet og Retningslinjer ved tilgjengeliggjøring av offentlige data, publisert av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet 30. november 2012.

§ 3 Rapportering av fangst

Hovedformålet med å regulere turistfiskerieringen er å få bedre oversikt over uttaket av ressurser. I og med at turistfiskevirksomheter baserer sin næringsinntekt på andres tilgang til og uttak av norske fiskeressurser, er det naturlig at de også pålegges å bidra til kunnskapsinnhenting om uttaket. Informasjon om fangst vil brukes av myndighetene og av forskningsinstitusjoner til å anslå bedre hva som tas opp fra havet, noe som vil forbedre muligheten til å innføre fremtidige og treffende forvaltningstiltak i for eksempel lokale fjordområder som kan være overbeskattet på artsnivå.

Anonymiteten til bedriftene og turistene vil bli ivaretatt ved at data om fangster kun presenteres på aggregert nivå.

Spørsmålet er hvilket omfang og form rapporteringen skal ha. Departementet anser det som mest hensiktsmessig at Fiskeridirektoratet, gjerne i samarbeid med Havforskningsinstituttet eller andre forskningsinstitusjoner, utarbeider en oversikt over hvordan det skal rapporteres for at dette skal kunne gjøres på en god og smidig måte og samtidig gi nødvendige data. I tidligere undersøkelser har rapporteringen omfattet innsats (antall fisketurer per uke, antall fisketurister), antall fisk landet fordelt på art og vekt av fangstene.

Departementet forutsetter at rapporteringen kan gjøres ved bruk av elektroniske hjelpemidler og at det vil bli gitt tydelig og klar informasjon til virksomhetene om hvordan dette skal gjennomføres. Departementet erkjenner at det vil være en viss usikkerhet knyttet til fangstdata ved innrapportering. Skal en rapportering fungere best mulig, bør fisketuristene ha anledning til å registrere antallet fisk/kg så fort som mulig etter endt fisketur, for eksempel på virksomhetens nettbrett som kan gjøres lett tilgjengelig. Det bør heller ikke være nødvendig med helt eksakt vektangivelse eller detaljert kunnskap om hvilken art som fiskes. Eksempelvis vil turistene kunne krysse av for: torsk 0-5 kg, torsk 5-10 kg, osv, og makrell 0-5 kg, makrell 5-10 kg, osv, og andre arter 0-5 kg, andre arter 5-10 kg, osv.. Hvilke arter som angis i skjemaene kan enkelt tilpasses hva som er de vanligste artene å fiske i det aktuelle området.

Systemet fordrer at virksomheten har en viss form for kontroll og oversikt over gjestenes uttak av fisk. Hensiktsmessige ordninger kan være med å forenkle arbeidsmengden til den enkelte virksomhet med å følge opp gjestenes fangst. Det bør samtidig ikke legges opp til at bedriften skal drive utstrakt kontroll med gjestenes fangst. Det er ikke meningen at representanter for bedriftene skal "stå på kaia" og ha oversikt over hva turistfiskere fisker til enhver tid. Målsetningen er å få et bedre bilde av ressursuttaket som foregår, og gjøre fisketuristene i stand til selv å registrere fangst på f.eks. et nettbrett eller andre enkle standardiserte papirskjema som er tilgjengelig i båten eller på overnattingsstedet. Disse tallene kan så oversendes Fiskeridirektoratet eksempelvis én gang i måneden.

Fiskeridirektoratet er i forslaget gitt myndighet til å fastsette utfyllende bestemmelser om rapporteringen, jf. det som er sagt over om behovet for å finne frem til praktikable og egnede ordninger.

Det har vært tatt til orde for at ikke alle virksomheter som omfattes av registreringsordningen skal pålegges å rapportere om fangst samtidig, men at dette heller bør gå på rundgang og at man til gjengjeld må strekke seg ekstra når det er sin

tur til å rapportere og da i tillegg kan få særskilt bistand og oppfølging. Dermed kan man oppnå høyere kvalitet på det som rapporteres. Departementet har etter nærmere vurdering foreslått at alle skal rapportere, men at virksomhetene i tillegg må påregne å måtte delta i såkalte "utvalgsundersøkelser" som gjøres i forskningsøyemed. Dette innebærer at totale fangster kan beregnes ved å skalere opp representative data fra et mindre utvalg virksomheter. Bestemmelsen fastsetter at Fiskeridirektoratet kan gi forskningsinstitusjoner, f.eks. Havforskningsinstituttet, tillatelse til å gjennomføre slike utvalgsundersøkelser. Intensjonen er at dette vil fungere som en kvalitetssikring og supplement til den ordinære rapporteringsordningen. For virksomhetene vil det innebære en noe utvidet rapporteringsplikt ved at denne kommer i tillegg til den ordinære rapporteringen. Samtidig er dette like fullt lite byrdefulle krav.

Departementet mener det vil være tilstrekkelig å sende fangstrapporten til Fiskeridirektoratet én gang i måneden. En månedlig rapportering vil bidra til at virksomhetene lettere opparbeider seg gode rutiner for hvordan fangstrapporteringen skal foregå.

§ 4 Informasjon

I forskriftens § 4 foreslås det at turistfiskevirksomheter skal informere gjestene om regelverket for rekreasjonsfiske, omsetningsbestemmelser, utførselskvote m.v.

Departementet anser det som rimelig at virksomheter som legger til rette for turistfiske blir pålagt å informere sine gjester om aktuelt regelverk for den aktiviteten som drives, og på den måten sørger for at turister som er tilknyttet deres virksomhet blir gjort kjent med regelverket på dette området. Etter departementets syn er dette en naturlig del av det å drive turistfiskevirksomhet og innebærer ikke noen byrde av betydning for de aktuelle virksomhetene.

§ 5 Kontroll

Fiskeridirektoratet har i medhold av havressursloven hjemmel til å foreta kontroller på turistfiskeanleggene. Departementet foreslår at det tydelig fremgår av forskriften at Fiskeridirektoratet fører kontroll med at bestemmelsene overholdes, og at direktoratet under sin kontrollvirksomhet skal gis uhindret adgang til anlegg, relevante dokumenter m.v. Videre skal turistfiskevirksomheten gi Fiskeridirektoratet nødvendig bistand.

§ 6 Tilbakekall

Forskriften stiller moderate krav for å bli og være registrert turistfiskevirksomhet. Dermed vil antallet overtredelser av vilkårene for registrering ventelig også være moderate. Det er likevel naturlig at forskriften har regler som sier noe om konsekvensene ettersom vilkårene for registrering ikke er oppfylt. Departementet foreslår derfor en bestemmelse i § 6 om at registrering som turistfiskevirksomhet i slike tilfeller kan kalles tilbake.

Det er ikke hensikten at denne bestemmelsen skal håndheves strengt. Departementet legger til grunn at det bør være en viss terskel som må overskrides før bestemmelsen skal benyttes. Eksempler på slike situasjoner kan være tilfeller hvor virksomheter unnlater å overholde fangstrapporteringsplikten over lang tid eller hvor det dreier seg om svært mangelfulle rapporteringer. Denne type informasjon er et sentralt hensyn bak forskriften og manglende oppfølging fra virksomheten må kunne møtes med konsekvenser med hensyn til retten til å være registrert. Vedtak om tilbakekall kan gjøres midlertidig av Fiskeridirektoratet.

Tilbakekallelse vil også omfatte tilfeller hvor årsaken er manglende aktivitet fordi virksomheten ikke lenger driver turistfiskevirksomhet i henhold til forskriftens definisjon av begrepet. Dersom årsaken til manglende aktivitet skyldes forbigående årsaker vil det i utgangspunktet ikke være naturlig å anvende tilbakekallelse av registrering.

§ 7 Vedtaksmyndighet

Det foreslås at Fiskeridirektoratets regionkontor blir vedtaksmyndighet etter denne forskriften og at Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8 Overtredelsesgebyr

Departementet foreslår at direktoratet gis myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr overfor turistfiskebedrifter som ikke oppfyller plikten til registrering, plikten til rapportering av fangst eller informasjonsplikten. Informasjonsplikten gjelder både overfor turistene (regelverksinformasjon) og kontrollmyndighetene.

Det finnes allerede hjemmel for overtredelsesgebyr i havressursloven, men det er også nødvendig at forskrift om turistfiskevirksomheter inneholder en egen bestemmelse hvor det framgår at overtredelsesgebyr kan benyttes. I tillegg er det nødvendig å endre

forskrift 20. desember 2011 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven fordi denne forskriften inneholder en uttømmende liste over alle bestemmelser i eller i medhold av havressursloven som kan sanksjoneres med overtredelsesgebyr.

Overtredelsesgebyr ved brudd på forskrift om turistfiskevirksomhet vil måtte regnes som straff etter EMK og de generelle reglene om overtredelsesgebyr i forvaltningsloven kapittel IX vil komme til anvendelse når de trer i kraft.

Formålet med overtredelsesgebyr er å effektivisere sanksjonering av brudd på bestemmelser ved at forvaltningen selv får mulighet til å reagere mot lovovertrедelser uten å gå veien om politianmeldelse og straff. Dette legger til rette for et enklere og mer hensiktsmessig reaksjonssystem ved at overtrederen kun behøver å forholde seg til et forvaltningsorgan og ikke til politiet.

Formålet bak overtredelsesgebyret er videre å redusere bruken av straff. Det å bli pålagt straff kan for mange oppleves belastende. Videre vil belastningen for den som blir ilagt en administrativ reaksjon være mindre enn ved ileggelse av straff. Forutberegnelighet er ytterligere et moment for bruk av overtredelsesgebyr, ved at det etter hvert vil opparbeides en fast forvaltningspraksis for håndtering av visse typer lovbrudd.

Karakteren av den type forskrift som her foreslås er også slik at det er mindre naturlig å anvende ordinære straffebestemmelser. Formålet er å gi myndighetene mulighet til å reagere mot dem som ikke overholder forskriften, for eksempel i tilfeller hvor virksomheten ikke er registrert etter denne forskrift og derfor ikke kan møtes med sanksjon om tilbakekall av retten til å være registrert. For virksomheter som er registrert vil det normalt være mindre inngripende å bli ilagt et overtredelsesgebyr enn å bli strøket fra registeret og miste retten til å drive denne type virksomhet. Samtidig må en ha i minne at de aktuelle reglene er relativt enkle å overholde og dermed i liten grad "inviterer" til overtredelser og mislighold. Departementet legger til grunn at det vil tilhøre sjeldenhetene at sanksjonsmulighetene i forskriften vil bli anvendt.

Ettersom dette utgjør et nytt regelverk for næringsaktørene, ser departementet at det vil være behov for tid til å innrette seg etter bestemmelsene og det vil ikke være naturlig å ilegge overtredelsesgebyr i en slik overgangsperiode.

6 Forslag til endring i forskrift om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske

I forskrift av 1. juni 2006 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske, fremgår det av § 2 at: "Det er ikke tillatt å føre ut av landet mer enn 15 kg fisk eller fiskevarer per person, inkludert bearbejdede produkter, herunder fiskefilét, innenfor en periode på 24 timer."

For å stimulere turistene til å benytte seg av tjenestene til turistfiskevirksomhetene, foreslår departementet å øke utførselskvoten for de turister som kan vise til at fisken er høstet i regi av en registrert turistfiskevirksomhet.

Fisk eller fiskevarer kjøpt i Norge omfattes ikke dersom det kan dokumenteres at fisken eller fiskevarene er kjøpt fra registrert næringsdrivende, eller dette av andre grunner fremstår som overveiende sannsynlig. Videre omfattes heller ikke fisk som er fisket fra merkeregistrert fartøy og overtatt fra fartøyeier, og dette kan dokumenteres ved fremvisning av sluttseddel.

Det kan i tillegg til utførselskvoten også utføres én hel troféfisk uavhengig av vekt. Departementet foreslår ingen endringer i denne bestemmelsen.

En variabel utførselskvote vil innebære et mer komplisert regelverk både for næringsaktørene og turistene. Det vil også medføre krav til dokumentasjon at fisken er tatt i regi av en turistfiskevirksomhet. Departementet legger til grunn at virksomhetene enkelt kan utforme et standard formular som kan tjene som dokumentasjon overfor tollmyndighetene.

Departementet har på tross av utfordringene som hefter ved en variabel utførselskvote funnet å ville foreslå dette. Når turistfisket som følge av de nye reglene kommer inn i mer ordnede former og myndighetenes kunnskap om ressursuttaket samtidig øker, er det lettere å argumentere for en oppmyking av utførselskvoten. Dette vil gi turistfiskevirksomhetene og deres gjester et fortrinn sammenlignet med dem som fanger fisk på annen måte, noe som harmonerer godt med de ekstra pliktene som pålegges.

I gjeldende forskrift står det videre at utførselskvoten gjelder innenfor en periode på 24 timer. Departementet har ikke foreslått endringer her, men ber om høringsinstansenes innspill til om dette bør endres til for eksempel 7 dager. Ved overtredelse kan fisk eller fiskevarer ut over den tillatte kvoten beslaglegges.

7 Forslag til endring i forskrift om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven

Det vises til omtale av dette i kapittel 5 § 9. Systemet er slik at de forskrifter som hjemler adgang til å ilegge overtredelsesgebyr også skal fremgå av nevnte forskrift. Det foreslås derfor at § 4 første ledd gis ett nytt tillegg hvor forskrift om turistfiskevirksomheter fremgår.

8 Forslag til endring i havressursloven

Departementet vil som følge av forslagene til tiltak også fremme forslag om endring i lov 6. juni 2008 nr. 38 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressursloven). Endringene gjelder havressursloven § 22 om sports- og rekreasjonsfiske.

Havressurslova § 22 femte ledd gir myndighetene mulighet til å pålegge et utvalg av personer som driver sports- og rekreasjonsfiske å gi opplysninger til myndighetene om høstingen for statistikkformål. Bestemmelsen gir også mulighet til å pålegge det samme overfor andre som driver virksomhet eller anlegg der det skjer slik høsting. Bestemmelsen gir ikke myndighetene hjemmel til å opprette en tillatelses- eller registreringsordning over turistfiskevirksomheter som legger til rette for uttak av marine ressurser i sjøen.

Departementet foreslår et nytt tredje punktum i § 22 femte ledd, slik at alle eller et utvalg som eier eller driver anlegg eller virksomheter der sports- og rekreasjonsfiske blir drevet fra, eller som på annen måte for næringsformål legger til rette for slik høsting, kan pålegges å rapportere fangst som kan relateres til virksomheten, for andre formål enn statistikkformål. Dette kan gjelde virksomheter som legger til rette for ressursuttak gjennom fartøyutleie, overnatting og/eller oppbevaring av fisk. En slik hjemmel vil gi myndighetene mulighet til å innføre en slik rapporteringsordning som både arbeidsgruppen og departementet foreslår.

Kretsen av virksomheter som kan pålegges rapportering etter § 22 femte ledd nytt tredje punktum er noe videre enn kretsen av virksomheter som kan pålegges rapportering for statistikkformål etter femte ledd andre punktum. Dette har sammenheng med at arbeidsgrupperapporten "Turistfiske i sjø" understreket at det eksisterer mange aktører som på ulike måter legger til rette for ressursuttak til

næringsformål. Disse er ikke uten videre omfattet av § 22 femte ledd andre punktum slik ordlyden er i dag. Departementet mener derfor at det er behov for å presisere i lovbestemmelsen at pålegg om rapportering for andre formål enn statistikkformål, kan rettes også mot de som på annet vis for næringsformål legger til rette for sports- og rekreasjonsfiske.

Departementet foreslår også å innføre en bestemmelse i et nytt fjerde punktum i § 22 femte ledd som gir forvaltningen hjemmel til å stille krav om registrering av næringsvirksomhet basert på sports- og rekreasjonsfiske, herunder turistfiske. Forslaget gir myndighetene hjemmel til å utforme forskrift med krav til registrering av næringsvirksomhet, og eventuelt sette andre vilkår for slik virksomhet, herunder at pliktene i en slik forskrift overholdes. Formålet med endringen er å sikre at næringsvirksomhet basert på turistfiske skal kunne reguleres på lik linje med all annen næringsaktivitet som høster av ressursene til fellesskapet. Hensikten er ikke å legge opp til antallsbegrensning av turistfiskevirksomheter. Andre relevante vilkår som vil kunne stilles er blant annet registrering av utleiefartøyene, eller at virksomheten informerer sine kunder om gjeldende regler om sports- og rekreasjonsfiske. I nytt femte punktum er det gitt hjemmel for at departementet kan gi bestemmelser om at retten til å være registrert kan kalles tilbake ved grove eller gjentatte overtredelser av vilkårene for registrering. En slik bestemmelse vil sikre at turistfiskevirksomheter som ikke overholder reglene kan fjernes fra registeret.

9 Økonomiske og administrative konsekvenser

Innføring av en registrerings- og rapporteringsordning vil få noen konsekvenser for de virksomheter som omfattes. Disse vil måtte fylle ut og sende skjema om registrering til Fiskeridirektoratet og de må ha nødvendig utstyr for å kunne rapportere om fangst. Det legges imidlertid opp til at begge deler skal kunne gjøres på en enkel måte og at dette ikke vil bli særlig byrdefullt for næringen. Representanter fra reiselivsnæringen har også både i forbindelse med arbeidsgruppen som utarbeidet rapporten "Turistfiske i sjø", i høringsuttalelser og i senere møte vært positive til at det etableres et register og en rapporteringsplikt. Dette mener mange vil komme næringen til gode og gi ordnede forhold som alle er tjent med. Departementet vurderer de økonomiske og administrative konsekvensene av tiltakene som beskjedne for turistfiskerieringen.

Forslaget legger opp til at Fiskeridirektoratet som har lang erfaring med opprettelse og drift av registre, også skal etablere og drifte et nytt register over turistfiskevirksomheter. Det må forventes at det kreves noe ressurser til utvikling og oppstart av registeret, men departementet antar at selve driften av registeret vil kreve mindre ressurser.

For tollmyndighetene ved grensestasjonene vil forslaget til variabel utførselskvote innebære at de må undersøke om vedkommende turist har tilstrekkelig dokumentasjon fra en registrert turistfiskevirksomhet. Samtidig må Fiskeridirektoratet og tollmyndighetene samarbeide slik at stasjonene ved grenseovergangene har oppdatert oversikt over registrerte virksomheter.

10 Forslag til lov og forskrifter

Forskrift om turistfiskevirksomheter

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet .....med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av villevande marine ressursar (havressurslova), § 22,, § 59

§ 1 Virkeområde

Denne forskriften gjelder for turistfiskevirksomheter.

Med turistfiskevirksomheter menes virksomheter som

- a) driver næringsvirksomhet basert på turistfiske i sjø og som disponerer to eller flere fartøy for utleie til fisketurister eller disponerer ett eller flere fartøy som tar turister med på fiske, og
- b) er registrert i merverdiavgiftsregisteret, jf. lov om merverdiavgift.

§ 2 Registrering

Turistfiskevirksomheter skal være registrert i Fiskeridirektoratets register over turistfiskevirksomheter. For å bli registrert må søknad sendes til Fiskeridirektoratet med opplysninger om organisasjonsnummer, navn, adresse, telefonnummer, e-postadresse og navn og adresse for styreformann og daglig leder. Dersom den faktiske utøvelsen av turistfiskevirksomheten foregår et annet sted enn adressen til virksomheten, skal også denne adressen oppgis.

Søknaden skal også inneholde informasjon om utleiefartøy, antall sengeplasser, anlegg, fiskeutstyr- og fasiliteter m.v som turistfiskevirksomheten disponerer. Det er et vilkår for registrering at turistfiskevirksomheten forplikter seg til å overholde reglene om rapportering av fangst, jf. § 3, og reglene om informasjon til turistene, jf. § 4. Ved endringer sendes oppdatering til Fiskeridirektoratet. Turistfiskevirksomheter plikter på forespørsel fra Fiskeridirektoratet å gi utfyllende informasjon.

§ 3 Rapportering av fangst

Turistfiskevirksomheter skal rapportere fangstene til Fiskeridirektoratet. Rapporteringen skal differensieres på fiskeslag og inneholde en oversikt over enten antall fisk eller kvantum i kg. Rapporteringen skal gjøres en gang pr. måned, med mindre det ikke foreligger fangst. Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser om rapporteringen. Fiskeridirektoratet kan også for korte perioder gi

forskningsinstitusjoner tillatelse til å pålegge et begrenset antall turistfiskevirksomheter å delta i representative utvalgsundersøkelser som gjøres i forskningsøyemed.

§ 4 Informasjon

Turistfiskevirksomheter skal informere turistene om regelverket for rekreasjonsfiske, herunder om fiskeredskaper, omsetningsbestemmelser og utførselskvoter m.v.

§ 5 Kontroll

Fiskeridirektoratet fører kontroll med at bestemmelsene i denne forskriften overholdes og skal under sin kontrollvirksomhet gis uhindret adgang til anlegg, relevante dokumenter m.v. Turistfiskevirksomheten skal gi Fiskeridirektoratet nødvendig bistand.

§ 6 Tilbakekall

Fiskeridirektoratet kan kalle tilbake registrering som turistfiskevirksomhet dersom vilkårene for registrering ikke overholdes.

§ 7 Vedtaksmyndighet

Fiskeridirektoratets regionkontor treffer vedtak etter denne forskrift. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8 Overtredelsesgebyr

Foretak og den som forsettlig eller uaktsomt overtrer §§ 2-4 kan ilegges overtredelsesgebyr i henhold til lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar § 59 og forskrift 20. desember 2011 nr. 1437 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven.

§ 9 Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft.... .

Forskrift om endringer i forskrift 1. juni 2006 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet .....med hjemmel i lov 6. juni 1997 nr. 32 om innførsle- og utførsleregulering § 1 og § 3, jf. delegeringsvedtak 17. juli

1998 nr. 618.

I

I forskrift 1. juni 2006 om utførselskvote av fisk og fiskevarer fra sportsfiske gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av *Nærings- og fiskeridepartementet* 1. juni 2006 med hjemmel i lov 6. juni 1997 nr. 32 om innførsle- og utførselregulering § 1 og § 3, jf. delegeringsvedtak 17. juli 1998 nr. 618.

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Utførselskvote*

Det er ikke tillatt å føre ut av landet mer enn 15 kg fisk eller fiskevarer per person, inkludert bearbeidede produkter, herunder fiskefilét, innenfor en periode på 24 timer. *Dersom fisken eller fiskevaren er fanget i regi av en turistfiskevirksomhet som er registrert i Fiskeridirektoratets register over turistfiskevirksomheter, jf. forskrift om turistfiskevirksomheter, er det tillatt å føre ut 30 kg.* Fisk eller fiskevarer kjøpt i Norge omfattes ikke dersom det kan dokumenteres at fisken eller fiskevarene er kjøpt fra registrert næringsdrivende, eller dette av andre grunner fremstår som overveiende sannsynlig. Videre omfattes heller ikke fisk som er fisket fra merkeregistrert fartøy og overtatt fra fartøyeier, og dette kan dokumenteres ved fremvisning av sluttseddel.

Det kan i tillegg til utførselskvoten også utføres én hel troféfisk uavhengig av vekt.

Ved overtredelse kan fisk eller fiskevarer ut over den tillatte kvoten beslaglegges.

II

Denne forskriften trer i kraft.....

Forskrift om endringer i forskrift 20. desember 2011 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven

Fastsatt av Nærings- og fiskeridepartementet ..... med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 5, § 58 og § 59.

I

I forskrift 20. desember 2011 om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven gjøres følgende endringer:

Hjemmelsangivelsen skal lyde:

Fastsatt av *Nærings- og fiskeridepartementet* 20. desember 2011 med hjemmel i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevande marine ressursar (havressurslova) § 5, § 58 og § 59.

I § 4 første ledd tilføyes ett nytt punkt l:

l) forskrift .....om turistfiskevirksomheter §§ 2-5.

II

Denne forskriften trer i kraft .....

Lov om endringer i lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar (havressurslova) § 22

I

I lov 6. juni 2008 nr. 37 om forvaltning av viltlevende marine ressursar gjøres følgende endringer:

§ 22 femte ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift påleggje eit utval av personar som driv sports- og rekreasjonsfiske, å gje opplysningar om haustinga for statistikkformål. Tilsvarende pålegg kan også rettast mot den som eig eller driv anlegg eller verksemd som slik hausting vert driven frå. *For andre formål kan departementet påleggje alle eller eit utval som eig eller driv anlegg eller verksemd som sports- og rekreasjonsfiske vert driven frå, eller som på anna vis for næringsformål legg til rette for slik hausting, å gje opplysningar om haustinga. Departementet kan i forskrift stille krav om registrering for å drive slik verksemd, og gje nærare føresegner om vilkår for slik registrering. Departementet kan også gje føresegner om at retten til å vere registrert kan kallast tilbake ved grov eller gjentatt overtreding av vilkårene.*

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer .